

DHARMA

ENSIMMÄIEN LUKU

SYY-YHTEYS

I

NELINKERTAINEN JALO TOTUUS

1. Maailma on täynnä kärsimystä. Syntymä on kärsimystä, vanhuus on kärsimystä, sairaus ja kuolema ovat kärsimystä. Vihatun henkilön tapaaminen on kärsimystä, erossaolo rakastetusta on kärsimystä, turha kamppailu tarpeiden tyydyttämiseksi on kärsimystä. Todellakin, elämä, joka ei ole vapaa halusta ja intohimosta, on aina täynnä ahdinkoa. Tämä on Kärsimyksen Totuus.

Syynä ihmisten kärsimyksen on epäilemättä aineellisen ruumiin janot ja maallisen intohimon harhat. Jos nämä harhat ja janot jäljitetään alkulähteilleen, havaitaan, että ne ovat juurtuneet fyysisten vaistojen voimakkaisiin haluihin. Siksi halu, voimakas elämänjano perustanaan, etsii sitä, mikä siitä on haluttavaa vaikka se joskus olisi kuolemakin. Tämä on Kärsimyksen Syyn Totuus.

Jos halu, joka on ihmisten intohimon perustana, voidaan poistaa, intohimo kuihtuu ja kaikki ihmisten

kärsimykset loppuvat. Tämä on kärsimyksen Lakkaamisen Totuus.

Päästäkseen tilaan, jossa ei ole halua eikä kärsimystä, on seurattava tiettyä polkua. Tämän kahdeksankertaisen jalon polun vaiheet ovat: oikea näkemys, oikea ajatus, oikea puhe, oikea käytös, oikea elintapa, oikea yritys, oikea muisti ja oikea mietiskely. Tämä Totuus on Jalo Polku Kärsimyksen Syyn Lakkaamiseen.

Ihmisten täytyy pitää nämä Totuudet mielessään, sillä elämä on täynnä kärsimystä. Jos joku haluaa vapautua kärsimyksestä, hänen on katkaistava maallisen intohimon kahleet, joka on kärsimyksen ainoa syy. Elintapa, joka on vapaa kaikista maallisista himoista ja kärsimyksistä, voidaan tuntea vain Valaistuksen avulla ja Valaistus saavutetaan vain seuraamalla Kahdeksanker- taista Jaloa Polkua.

2. Kaikkien niiden, jotka pyrkivät Valaistukseen, on ymmärrettävä Nelinkertainen Jalo Totuus. Jos ihmiset eivät ymmärrä tätä, he vaeltavat loputtomasti elämän harhaluulojen hämmentävässä labyrintissa. Niitä, jotka ymmärtävät Nelinkertaisen Jalon Totuuden, kutsutaan "ihmisiksi, jotka ovat saaneet Valaistuksen silmät".

Siksi niiden, jotka haluavat seurata Buddhan

Syy-yhteys

opetuksia, tulee keskittää mielensä tähän Nelinkertaiseen Jaloon Totuuteen ja yrittää ymmärtää selvästi sen merkitys. Kaikkina aikoina todellinen pyhimys on se, joka ymmärtää sen ja opetta sitä muille.

Kun ihminen selvästi ymmärtää Nelinkertaisen Jalon Totuuden, Kahdeksankertainen Jalo Polku johtaa hänet pois ahneudesta; ja jos ihminen on vapaa ahneudesta, hän ei riitele maailman kanssa, hän ei tapa, ei varasta eikä suorita aviorikosta, ei petä, ei loukkaa, ei imartele, ei kadehdi, ei menetä malttiaan, ei unohda elämän katoavaisuutta eikä ole epäoikeudenmukainen.

3. Jalon Polun seuraaminen on kuin astuisi pimeään huoneeseen valo kädessä: pimeys poistuu ja valo täyttää huoneen.

Ihmisillä, jotka ymmärtävät Jalojen Totuuksien merkityksen ja jotka ovat oppineet seuraamaan Jaloa Polkua, on hallussaan viisauden valo, joka poistaa tietämättömyyden pimeyden.

Buddha johtaa ihmisiä vain näyttäen heille Nelinkertaisen Jalon Totuuden. Ne, jotka ymmärtävät sen oikein, saavuttavat Valaistuksen; he pystyvät ohjaamaan ja tukemaan toisia tässä hämmäntävässä maailmassa ja he ovat luottamuksen arvoisia. Kun ymmärretään selvästi

Nelinkertainen Jalo Totuus, kaikki maallisten intohimojen lähteet kuivuvat.

Lähtökohtanaan tämä Nelinkertainen Jalo Totuus Buddhan opetuslapset saavuttavat muut arvokkaat totuudet: viisauden ja tarkkanäköisyyden ymmärtää kaikki merkitykset ja he pystyvät saarnaamaan Dharmaa maailman kaikille ihmisille.

II

SY-YHTEYS

1. Ihmisten kärsimykseen on syy ja keino millä ne voidaan lopettaa. Kaikki tässä maailmassa on syiden ja olosuhteiden valtavaa myötävaikutusta ja kaikki katoaa, kun nämä syyt ja olosuhteet muuttuvat ja poistuvat.

Sade, tuuli, kukkien kukinta, lehtien kasvu ja putoaminen – kaikki nämä ilmiöt ovat sidottuja syihin ja olosuhteisiin, ovat niiden aiheuttamia ja katoavat, kun syyt ja olosuhteet muuttuvat.

Ihminen syntyy vanhemmista. Hänen ruumistaan ravitaan ruoalla, hänen henkisenä ravintonaan on opetukset ja kokemus.

Siksi sekä liha että henki ovat sidoksissa tiettyihin olosuhteisiin ja ne muuttuvat, kun olosuhteet muuttuvat.

Syy-yhteys

Niin kuin verkko on tehty solmuista, niin liittyy kaikki tässä maailmassa toisiinsa solmuin. Jos joku luulee, että verkon silmukka on itsenäinen, toisista erillään oleva, hän erehtyy.

Verkkoa sanotaan verkoksi, koska se on valmistettu useista toisiinsa sidotuista silmukoista, ja jokaisella silmukalla on paikkansa ja vastuunsa suhteessa toisiin silmukoihin.

2. Kukat kukkivat, koska sarja olosuhteita aiheuttaa kukkimisen. Lehdet putoavat, koska olosuhteet johtavat siihen. Kukat eivät kuki itsenäisesti eivätkä lehdet putoa itsestään minä tahansa vuodenaikana. Kaikella on aika tulla ja mennä; ei mikään ole toisista riippumatonta eikä muuttumatonta.

Tämän maailman ikuinen ja muuttumaton laki on, että kaikki syntyy syiden ja olosuhteiden johdosta ja kaikki myös katoaa saman lain mukaisesti, mikään ei ole pysyvää.

III RIIPPUVUUS

1. Mikä on ihmisten kärsimyksen, vaikkerruksen, kivun ja hädän alkulähde? Tämä alkulähde on ihmisten halu.

Ihmiset takertuvat itsepintaisesti rikkauteen, kunniaan, mukavuuteen, nautintoon, jännityksen ja itsensä hemmotteluun tietämättä, että juuri näiden asioiden haluaminen on ihmisten kärsimyksen alkulähde.

Alusta asti maailma on ollut täynnä suuria onnettomuuksia väistämättömien sairauden, vanhuuden ja kuoleman lisäksi.

Jos ajatellaan huolellisesti kaikkia tosiasioita, vakuututaan siitä, että kaiken kärsimyksen perustana on halu. Jos tämä voidaan poistaa, ihmisten kärsimys lakkaa.

Tietämättömyys ilmenee ahneutena, joka täyttää ihmismielen. Syynä tähän on se, etteivät ihmiset tiedä tapahtumien todellista syytä.

Tietämättömyydestä ja ahneudesta kumpuaa epäpuhdas halu saada asioita, jotka itse asiassa ovat saavuttamattomia mutta joita ihmiset levottomasti ja sokeasti etsivät.

Tietämättömyyden ja ahneuden johdosta ihmiset

Syy-yhteys

kuvittelevat eroavaisuuksia sinne, missä todellisuudessa sellaisia ei ole. Luonnostaan ihmisten käytöksessä ei ole oikeaa ja väärää, mutta tietämättömyyttään ihmiset luovat tällaiset erottelevat käsitteet ja pitävät niitä oikeana tai vääränä.

Tietämättömyytensä johdosta ihmiset ajattelevat aina väärällä tavalla, kadottavat oikean näkemyksen ja takertuen "minäänsä" tekevät väriä tekoja. Tämän johdosta he kiintyvät pettävään olemassaoloon.

Tehden teoistaan pellon "minälleen", käyttäen mielensä erottelevaa ominaisuutta siemenenä, peittäen mielensä tietämättömyydellä, lannoittaen sitä himojen sateella, kastellen omahyväisyydellään he lisäävät pahuutta ja kantavat kaikkialla mukanaan tätä harhan ruumiillistumaa.

2. Siis todellisuudessa juuri heidän oma mielensä aiheuttaa kärsimyksen, hädän, kivun ja ahdingon harhat.

Tämä koko harhan maailma on pelkkä mielen synnyttämä varjo. Ja kuitenkin juuri tästä samasta mielestä syntyy Valaistuksen maailma.

3. Tässä maailmassa on kolme väärää näkemystä. Jos

ihminen pitää näitä näkemyksiä oikeina, silloin on kiellettävä kaikki tässä maailmassa.

Ensiksikin, sanotaan, että kaikki ihmisen kokema riippuu kohtalosta, toiseksi, jotkut pitävät kaikkea Jumalan luomana ja hänen tahtonsa säätelemänä ja kolmanneksi, jotkut sanovat, että kaikki tapahtuu sattumalta ilman syytä tai olosuhteita.

Jos kohtalo on päättänyt kaiken, sekä hyvät että pahat teot, myötä-että vastoinkäymiset ovat ennalta määrättyjä, ei ole mitään, mitä ei olisi päätetty ennakolta. Silloin kaikki ihmisten suunnitelmat ja pyrkimykset parannuksiin ja edistykseen olisivat turhia ja ihmiskunta olisi vailla toivoa.

Sama pätee toisiinkin näkemyksiin. Jos viimekädessä kaikki on tiedon ulottumattomissa olevan jumalan tai sokean sattuman varassa, mitä muuta toivoa ihmiskunnalla olisi kuin alistuminen? Ei ole ihme, että näihin näkemyksiin uskovat ihmiset menettävät toivonsa ja kieltäytyvät toimimasta viisaasti ja välttämästä pahaa.

Todellisuudessa kaikki nämä kolme näkemystä ovat virheellisiä: tässä maailmassa tapahtumat seuraavat toisiaan ja tapahtumien syynä on syyt ja olosuhteet.

TOINEN LUKU

**IHMISMIELI JA ASIOIDEN
TODELLINEN TILA**

I

VÄLIAIKAISUUS JA MINÄTTÖMYYS

1. Vaikka sekä ruumis että henki syntyvät syiden yhteisvaikutuksesta ei se tarkoita, että olisi olemassa itsenäinen minä. Koska lihan muodostama ruumis koostuu alkuaineista, se on väliaikainen.

Jos ruumis olisi itsenäinen minä, se voisi tehdä mitä haluaa.

Kuninkaalla on valta palkita tai rangaista halunsa mukaan, mutta hän sairastuu aikomuksestaan ja halustaan riippumatta, tahtomattaan hän vanhenee eikä hän voi vapaasti toteuttaa toiveitaan.

Ei myöskään mieli ole itsenäinen minä. Ihmismieli on syiden ja olosuhteiden summa. Se muuttuu jatkuvasti.

Jos mieli olisi itsenäinen minä, se voisi tehdä mitä haluaa, mutta mieli usein pakenee sitä, minkä tietää

oikeaksi ja ajaa takaa pahuutta vastahakoisesti. Ei mikään kuitenkaan näytä tapahtuvan juuri niin kuin se haluaa.

2. Jos kysytään onko ruumis pysyvä vai väliaikainen, on vastattava, että väliaikainen.

Jos kysytään onko väliaikainen olemassaolo onnea vai kärsimystä, on yleensä vastattava, että kärsimystä.

On vakava erehdys uskoa, että sellainen väliaikainen, muuttuvainen ja kärsimystä täynnä oleva olisi itsenäinen minä.

Ihmismieli on myös väliaikainen ja kärsivä, siinä ei ole mitään, mitä voitaisiin kutsua itsenäiseksi minäksi.

Todellinen ruumiimme ja mieleemme, joista yksilöllinen elämämme muodostuu, ja sitä ympäröivä ulkopuolinen maailma ovat kaukana käsitteistä “minä” ja “minun”.

Epäpuhtaitten halujen peittämä ja viisaudelle kuuro mieli vain itsepintaisesti takertuu ajatuksiin “minä” ja “minun”.

Koska sekä ruumis että sitä ympäröivä maailma

Ihmismieli ja asioiden todellinen tila

syntyvät syiden ja olosuhteiden yhteisvaikutuksesta, ne muuttuvat jatkuvasti eivätkä koskaan voi lakata.

Ihmismieli loputtomassa muuttuvuudessaan on kuin joen virtaava vesi tai kynttilän palava liekki. Apinan tavoin se hyppii ikuisesti pysähtymättä hetkeksikään.

Nähden ja kuullen tämän viisaan ihmisen tulee irrottautua kiintymyksestä ruumiiseen ja mieleen, jos hän aikoo saavuttaa Valaistuksen.

3. Tässä maailmassa on viisi väistämätöntä asiaa: kukaan ei voi väistää vanhenemista, kukaan ei voi väistää sairastamista ollessaan sairaana, kukaan ei voi väistää kuolemaa, kukaan ei voi välttää tuhoa eikä loppua.

Kaikki ihmiset joutuvat tekemisiin näiden asioiden kanssa ennemmin tai myöhemmin, useimmat kärsivät niistä jatkuvasti, mutta ne, jotka ovat kuulleet Buddhan opetukset eivät kärsi, koska he ymmärtävät, että nämä ovat väistämättömiä.

Tässä maailmassa on neljä totuutta: (1) kaikki elävät olennot syntyvät tietämättömyydestä, (2) kaikki halun kohteet ovat väliaikaisia, epävarmoja ja kärsiviä, (3) kaikki olemassa oleva on myös väliaikaista, epävarmaa ja

kärsivää ja (4) ei ole mitään, mitä voitaisiin kutsua “minäksi” eikä koko maailmassa ole mitään, mikä on “minun”.

Näillä totuuksilla kaiken väliaikaisuudesta, ohimeneväisyydestä ja minättömyydestä ei ole mitään yhteyttä Buddhan ilmestymiseen tai ilmestymättä jättämiseen. Nämä totuudet ovat oikeita; Buddha tietää tämän ja siksi saarnaa Dharmaa kaikille ihmisille.

II

IHMISMIELI

1. Sekä harha että Valaistus syntyvät mielestä ja kaikki olemassaoleva ja kaikki ilmiöt syntyvät mielen toiminnoista aivan niin kuin erilaiset esineet ilmestyvät taikurin hihasta.

Mielen toiminnoilla ei ole rajoja, ne muodostavat elämän ympäristön. Epäpuhdas mieli kokoaa ympärilleen epäpuhtautta ja puhdas mieli puhtautta; näin ollen ympäristöillä ei ole rajoja aivan kuin ei mielen toiminnoillakaan.

Samoin kuin taiteilija maalaa taulun luovat mielen toiminnat ympäristöjä. Buddhan luoma ympäristö on puhdas ja tahraton, toisin kuin tavallisen ihmisen luoma ympäristö.

Ihmismieli ja asioiden todellinen tila

Yksi kuva pystyy sisältämään lukemattoman määrän yksityiskohtia. Samoin ihmismieli täyttää elämänsä ympäristöönsä. Maailmassa ei ole mitään, joka ei olisi mielen luomaa.

Buddha ymmärtää kaiken, minkä ihmismieli on luonut. Siksi ne, jotka tämän ymmärtävät, pystyvät näkemään todellisen Buddhan.

2. Ympäristöönsä luova mieli ei ole koskaan vapaa muistoista, pelosta tai surusta ei ainoastaan menneisyydessä vaan myös nykyisyydessä ja tulevaisuudessa, koska ne ovat syntyneet tietämättömyydestä ja ahneudesta.

Harhan maailma syntyy tietämättömyydestä ja ahneudesta ja koko valtava syiden ja olosuhteiden myötävaikutuksen monimutkaisuus on olemassa mielessä eikä missään muualla.

Sekä kuolema että elämä syntyvät mielessä ja ovat olemassa mielessä. Näin ollen kun mieli, joka käsittää elämän ja kuoleman, katoaa, elämän ja kuoleman maailma myös katoaa.

Valaistumaton elämä syntyy mielestä, joka on oman harhan maailman hämmentämä. Jos ymmärrämme, ettei mielen ulkopuolella ole harhan maailmaa, hämmentynyt mieli selkenee, ja koska lakkamme luomasta epäpuhtaita ympäristöjä, saavutamme Valaistuksen.

Näin mieli luo, sitoo ja hallitsee elämän ja kuoleman maailmaa, mieli on joka tilanteen herra. Harhaan johdettu ihmismieli luo kärsimyksen maailman.

3. Siksi kaikki on pääasiassa mielen säätelemää, hallitsemaa ja mielen luomaa. Aivan kuin pyörät seuraavat vankkuria vetävää härkää, seuraa kärsimys ihmistä, joka puhuu ja toimii epäpuhtain mielin.

Jos ihminen puhuu ja toimii puhtain mielin, onni seuraa häntä kuin varjo. Niitä, jotka tekevät pahaa, seuraa ajatus "olen tehnyt väärin" ja teon muisto varastoituu luodakseen väistämättömän koston seuraavassa elämässä. Ne, jotka toimivat hyvin tarkoituksin, ovat onnellisia ajatuksesta "olen tehnyt hyvää" ja vielä onnellisempia ajatuksesta, että hyvä teko tuottaa jatkuvaa onnea seuraavassa elämässä.

Ihmismieli ja asioiden todellinen tila

Jos mieli on epäpuhdas, ihminen kompastelee vaikealla polulla; hän kaatuilee ja kokee paljon tuskaa. Mutta jos mieli on puhdas, polku on helppo kulkea ja matka rauhainen.

Se joka tahtoo nauttia sekä ruumiin että mielen puhtaudesta, kulkee polkua Valaistukseen rikkoen itsekkyyden, epäpuhtaitten ajatusten ja pahojen halujen verkon. Ihminen, jolla on tyyni mieli, saavuttaa rauhan ja pystyy siksi kehittämään mieltään päivin ja öin yhä ahkerammin.

III

ASIOIDEN TODELLINEN TILA

1. Koska kaikki tässä maailmassa syntyy syiden ja olosuhteiden johdosta, asioilla ei voi olla peruseroja. Näennäiset erot ovat olemassa ihmisten järjettömien ja erottelevien ajatusten vuoksi.

Taivaalla ei ole idän ja lännen välistä eroa, ihmiset luovat nämä erot omasta mielestään ja uskovat sitten niiden olevan totta.

Matemaattiset numerot yhdestä rajattomaan ovat kukin täydellisiä numeroita eikä yksikään niistä itsessään pidä sisällään määräeroa. Ihmiset luovat erotuksen omaksi mukavuudekseen pystyäkseen ilmaisemaan eri määriä.

Alunperin ei ole eroa elämän ja tuhon tapahtumien välillä. Ihmiset luovat eron ja nimittävät yhtä syntymäksi ja toista kuolemaksi. Ei ole eroa oikean ja väärän välillä, mutta ihmiset luovat erotuksen omaksi mukavuudekseen.

Buddha välttää näitä erotuksia ja katsoo maailmaan kuin ohi kulkevaan pilveen. Buddhalle jokainen varma asia on harhaa; hän tietää, että mihin tahansa mieli takertuu ja mitä tahansa se heittää pois on epätodellista, siksi hän ylittää kuvitelmien ja erottelevan ajatustavan salakuopat.

2. Ihmiset takertuvat asioihin omaksi kuvitelluksi mukavuudekseen; he takertuvat rikkauteen, aarteisiin ja kunniaan, he pitävät epätoivoisesti kiinni kuolevaisesta elämästä.

He tekevät mielivaltaisia eroja olemassaolon ja olemattomuuden, hyvän ja pahan, oikean ja väärän välillä. Ihmiselle elämä on sarja takertumisia ja kiintymyksiä ja tämän johdosta heidän on omaksuttava kivun ja kärsimyksen harhat.

Kerran mies oli pitkällä matkalla. Hän tuli joelle ja

Ihmismieli ja asioiden todellinen tila

sanoi: “Tämä puoli jokea on hyvin vaikeakulkuinen ja vaarallinen, toinen puoli näyttää helpommalta ja turvallisemmalta, mutta kuinka pääsen joen yli?” Sitten hän rakensi lautan oksista ja ruokoista ja ylitti joen turvallisesti. Hän ajatteli: “Tämä lautta oli kovin hyödyllinen joen ylittämässä, en jätä sitä lahoamaan rannalle vaan otan sen mukaani.” Ja näin hän vapaaehtoisesti otti ylimääräisen taakan kannettavakseen. Voidaanko tätä miestä sanoa viisaaksi?

Tämä vertaus opettaa, että hyväkin asia, jos siitä tulee ylimääräinen taakka, tulee heittää pois; sitä paremmalla syyllä on näin tehtävä, jos kyseessä on paha asia. Buddha teki säännökseen välttää hyödyttömyyttä ja tarpeetonta keskustelua.

3. Mikään ei tule eikä mene, ei ilmesty eikä katoa, siksi mitään ei voida saada eikä kadottaa.

Buddha opettaa, että mikään ei ilmesty eikä katoa, koska kaikki on olemassaolon vahvistuksen ja kiellon ulottumattomissa. Tämä tarkoittaa, että koska kaikki on syiden ja olosuhteiden sopusointua ja sarjaa, ei asiaa itsessään ole olemassa; näin voidaan sanoa, että sitä ei ole. Mutta samalla, koska sillä on suhteellinen yhteys syihin ja olosuhteisiin, voidaan sanoa, että se ei ole olematon.

Asioista kiinni pitäminen niiden muodon vuoksi on harhan alkulähde. Jos muodosta ei pidetä kiinni eikä siihen takerruta, ei tätä väärää kuvittelua ja järjetöntä harhaa esiinny. Valaistus tarkoittaa, että tämä totuus nähdään ja ollaan vapaat moisesta hullusta harhasta.

Tämä maailma on todella kuin uni ja maailman aarteet kuin houkutteleva kangastus. Kuvan näennäisten etäisyyksien tavoin millään ei ole todellisuutta itsessään vaan kaikki on kuin usvaa.

4. On paha virhe uskoa, että arvaamattomien syysarjojen luomat asiat voivat kestää ikuisuuden. Tätä teoriaa kutsutaan pysyväisyysteoriaksi. On yhtä suuri virhe uskoa, että kaikki katoaa täydellisesti. Tätä teoriaa kutsutaan olemattomuusteoriaksi.

Ikuisen elämän ja kuoleman, olemassaolon ja olemattomuuden käsitteet eivät päde asioiden perusluonteeseen vaan pelkästään niiden ihmissilmän havaitsemaan ilmentymään. Halujensa vuoksi ihmiset kiintyvät näihin ilmentymiin, mutta asioiden perusluonteessa ei ole sellaisia eroja ja kiintymyksiä.

Ihmismieli ja asioiden todellinen tila

Koska sarja syitä ja olosuhteita luo kaiken, asioiden ilmentymät muuttuvat jatkuvasti. Tämä tarkoittaa ettei niissä ole pysyvyyttä niin kuin oikealla aineella tulisi olla. Tämän ilmentymien jatkuvan muuttuvuuden vuoksi vertaamme asioita kangastukseen ja uneen. Huolimatta tästä ilmentymien jatkuvasta muuttumisesta asiat perusluonteeltaan ovat kuitenkin pysyviä ja muuttumattomia.

Ihmiselle joki näyttää joelta, mutta nälkäiselle paholaiselle, joka pitää vettä tulena, se saattaa näyttää tullelta. Siksi jos ihmiselle puhutaan joen olemassaolosta, se saattaa olla ymmärrettävää, mutta paholaiselle puheella ei ole mitään merkitystä.

Samalla tavalla voidaan sanoa, että kaikki on kuin kuvitelmat: ei voida sanoa, että ne ovat olemassa eikä taas voida sanoa, että ne eivät ole olemassa.

On väärin samastaa tämä ohimenevä elämä totuuden muuttumattomaan elämään. Kuitenkaan ei voida sanoa, että tämän muutosten ja ilmentymien maailman lisäksi on olemassa toinen pysyvyyden ja totuuden maailma. On virhe pitää tätä maailmaa väliaikaisena tai todellisena.

Tämän maailman tietämättömät ihmiset kuitenkin olettavat, että tämä maailma on todellinen ja toimivat

tämän järjettömän olettamuksen pohjalta. Mutta koska tämä maailma on vain harhaa, heidän virheelle perustuvat tekonsa johtavat heidät vain harhaan ja kärsimykseen.

Havaiten, että maailma on vain harhaa, viisas ihminen ei toimi niin kuin se olisi todellinen ja näin hän välttää kärsimyksen.

IV KESKITIE

1. Niiden, jotka valitsevat Valaistukseen johtavan polun, tulee huolellisesti välttää kahta äärimmäisyyttä. Ensiksikin tulee välttää heittäytymistä ruumiin nautintoihin ja toiseksi päinvastaista äärimmäisyyttä, jossa ihminen hylkää tämän elämän ja harjoittaa äärimmäistä asketismia kiduttaen ruumistaan ja mieltään järjettömästi.

Jaloa Polkua, joka hylkää nämä äärimmäisyydet ja johtaa Valaistukseen, viisauteen ja mielenrauhaan voidaan kutsua Keskitieksi. Mikä on Keskitie? Se koostuu Kahdeksankertaisesta Jalosta Polusta: oikeasta näkemyksestä, oikeasta ajatuksesta, oikeasta puheesta, oikeasta käytöksestä, oikeasta elintavasta, oikeasta yrityksestä, oikeasta muistista ja oikeasta mietiskelystä.

Ihmismieli ja asioiden todellinen tila

Kuten on sanottu, kaikki ilmestyy tai katoaa loputtoman syysarjan tuloksena. Tietämättömille ihmisille elämä on joko olemassaoleva tai olematon, mutta viisaat näkevät olemassaolon ja olemattomuuden yli johonkin, joka on molempien ulottumattomissa; tämä on Keskitien havaitsemista.

2. Ajatelkaamme, että tukki kelluu joessa. Ellei se juutu paikoilleen, ellei se uppoa, ellei ihminen ota sitä pois ja ellei se lahoa, se lopulta joutuu mereen. Elämä on kuin tuo tukki, jota virta vie. Ellei ihminen kiinny itsensä hemmotteluun tai elämän kieltäen kiinny itsensä kiduttamiseen, ellei ihminen ylpeile hyveillään eikä kiinny pahoihin tekoihinsa, ellei hän Valaistusta etsiessään ylenkatso harhaa eikä pelkää sitä, hän seuraa Keskitietä.

Keskitien seuraamisessa on tärkeää se, ettei sitouduta mihinkään äärimmäisyyteen, siis juuri se, että aina seurataan keskitietä.

Tietäen, että mikään ei ole olemassa eikä ole olematonta, muistaen kaiken unimaisen luonteen on vältettävä takertumista yksilöllisyyden ylpeyteen tai hyvien tekojen ylistämiseen ja takertumista mihinkään muuhunkaan.

Jos ihminen haluaa välttää juuttumista halujensa virtaan hänen täytyy alusta alkaen oppia olemaan taker- tumatta asioihin, jottei hän tottuisi ja sitoutuisi niihin. Hänen ei tule sitoutua olemassaoloon eikä olemattomuuteen, ei hyvään eikä pahaan, ei oikeaan eikä väärään.

Jos hän sitoutuu johonkin, harhan elämä alkaa sillä hetkellä. Pelastusietä Valaistukseen seuraavalla ei ole murheita eikä odotuksia vaan hän ottaa vastaan puolueettomasti ja rauhallisin mielin sen mitä eteen tulee.

3. Valaistuksella itsellään ei ole määrättyä muotoa eikä luontoa, jolla se voisi ilmentää itseään; siis Valaistuksessa itsessään ei ole mitään, mikä on valaistava.

Valaistus on olemassa ainoastaan harhan ja tietämättömyyden vuoksi, jos ne katoavat, katoaa myös Valaistus. Päinvastainen pitää myös paikkaansa: harha ja tietämättömyys ovat olemassa Valaistuksen johdosta, kun Valaistus lakkaa, lakkaavat myös tietämättömyys ja harha.

Varokaa siksi ajattelemasta Valaistusta “asiana”, jota vaidaan tavoitella, jottei siitä tulisi este. Kun pimey-

Ihmismieli ja asioiden todellinen tila

destä tullut mieli saavuttaa Valaistuksen, se katoaa ja mielen kadotessa katoaa myös Valaistus.

Niin kauan kuin ihmiset tavoittelevat Valaistusta harha on vielä heissä. Siksi Valaistuksen tietä seuraavan ei tule takertua siihen, ja jos hän saavuttaa Valaistuksen, hänen ei tule pysähtyä siihen.

Kun ihmiset saavuttavat Valaistuksen, tarkoittaa se, että kaikki on Valaistusta itsessään sellaisenaan. Siksi ihmisen tulee seurata Valaistuksen tietä kunnes hänen ajatuksensa, maalliset himonsa ja Valaistus tulevat yhtäläisiksi, niin kuin ne itse asiassa ovat.

4. Tätä käsitettä universaalisesta yhteydestä – se, ettei asioiden perusluonteessa ole eroja – kutsutaan “Śūnyatā” nimellä. Śūnyatā tarkoittaa aineettomuutta, syntymätöntä, jolla ei ole “minä”-luontoa eikä kaksinaisuutta. Koska millään itsessään ei ole muotoa eikä luonteenpiirteitä, emme voi puhua että kaikki olisi syntynyttä tai tuhoutunutta. Asioiden perusluonteessa ei ole mitään, mitä voitaisiin kuvata erottelevilla sanoilla; siksi kaikkea kutsutaan aineettomaksi.

Kuten on sanottu, kaikki ilmestyy ja katoaa syiden ja

olosuhteiden vuoksi. Mitään ei ole olemassa täysin itsenäisesti, kaikki on suhteessa kaikkeen muuhun.

Missä on valo, siellä on myös varjo; missä on pituus, siellä on lyhyys, missä on valkoista, siellä on mustaa. Samoin koska asioiden minäluonnnot eivät voi olla olemassa itsenäisesti, niitä kutsutaan aineettomiksi.

Samalla tavalla ajateltuna Valaistus ei voi olla olemassa ilman tietämättömyyttä eikä tietämättömyys ilman Valaistusta. Koska asiat perusluonteessaan eivät eroa toisistaan, ei voi olla olemassa kaksinaisuutta.

5. Ihmiset kuvittelevat olevansa sidottuja syntymään ja kuolemaan, mutta todellisuudessa tällaisia käsitteitä ei ole.

Kun ihmiset pystyvät toteamaan tämän totuuden, he ovat todenneen syntymän ja kuoleman kaksinaisuuttomuuden totuuden.

Koska ihmiset pitävät yllä kuvitelmaa minäluonnosta, he takertuvat omistusten kuvitelmaan. Koska minää ei ole, ei voi myöskään olla omistusta. Kun ihmiset pystyvät toteamaan tämän totuuden, he ymmärtävät kaksinaisuuttomuuden totuuden.

Ihmismieli ja asioiden todellinen tila

Ihmiset pitävät yllä eroa puhtauden ja epäpuhtauden välillä, mutta perusluonteessaan asioilla ei ole tällaisia eroja, ne syntyvät ihmisten virheellisestä ja järjettömästä mielestä.

Ihmiset tekevät myös eron hyvän ja pahan välillä, mutta hyvä ja paha eivät ole olemassa erillään. Valaistuksen polkua seuraavat eivät näe sellaisia eroja ja siksi he eivät ylistä hyvää eivätkä tuomitse pahaa, eivät halveksi hyvää eivätkä suvaitse pahaa.

Ihmiset pelkäävät huonoa onnea ja tavoittelevat hyvää onnea, mutta jos tätä eroa tutkitaan huolella, huomataan, että huono onni usein kääntyy hyväksi onneksi ja hyvä onni huonoksi. Viisas oppii kohtaamaan elämän muuttuvat olosuhteet suopeasti, hän ei ylpeile menestyksellä eikä masennu epäonnistumisesta. Näin hän ymmärtää kaksinaisuuttomuuden totuuden.

Kaikkien kaksinaisuutta ilmaisevien sanojen — olemassaolo ja olemattomuus, maalliset himot ja todellinen tieto, puhtaus ja epäpuhtaus, hyvä ja paha — näiden vastakkaisten sanojen todellinen luonto ei tule ymmärretyksi ihmisten ajattelussa. Kun ihmiset pysyttelevät erossa sellaisista sanoista ja niiden aiheuttamista tunteista, he ymmärtävät Śūnyatān universaalisen totuuden.

6. Puhdas ja tuoksuva lootuskukka kasvaa mieluumin suon mudassa kuin ylängön savimaalla, samoin maallisen himon liasta versoo Buddhan puhdas Valaistus. Jopa harhaoppisten väärät näkemykset ja maallisten himojen harhat saattavat olla Buddhan siemeniä.

Jos sukeltaja haluaa löytää helmen, hänen on sukellettava meren pohjaan uhaten teräviä koralleja ja häijyjä haita. Samoin on ihmisten kohdattava maallisten himojen vaara, jos he haluavat voittaa omakseen Valaistuksen arvokkaan helmen. Heidän on oltava eksyksissä itsekkyyden rosoisissa vuoristoissa ennen kuin heissä herää halu löytää Valaistukseen johtava tie.

Tarina erakkomunkista kertoo, että tämä niin kovasti halusi löytää oikean tien, että kiipesi miekoista tehdyille vuorelle ja heittäytyi tuleen kestäen kaiken tämän toivonsa vuoksi. Se, joka on valmis uhmaamaan tien vaaroja, tuntee viileän tuulen hengen itsekkyyden vuorella, jolla miekkoja seisoo pystyssä ja vihan tulen keskellä ja lopuksi toteaa, että itsekkyyys ja maalliset himot, joita vastaan hän on taistellut, juuri ovat Valaistus.

7. Buddhan opetukset johtavat meidät kaksinaisuut-

Ihmismieli ja asioiden todellinen tila

tomuuteen, pois sellaisesta erottelevasta ajatustavasta, että asioilla olisi kaksi vastakkaista puolta. On erheellistä ihmisten etsiä jotakin, jonka oletetaan olevan hyvä ja oikea tai paeta jotakin, jonka oletetaan olevan paha.

Jos ihmiset väittävät, että kaikki on tyhjää ja väliaikaista, on se yhtä suuri virhe kuin väittää, että kaikki on todellista ja muuttumatonta. On virhe, jos ihminen sitoutuu minä-luontoon koska se ei voi pelastaa häntä tyytymättömyydeltä eikä kärsimykseltä. On myös virhe uskoa, että minä-luontoa ei ole. Silloin olisi hyödyttömyyttä seurata Totuuden Tietä. On myös virhe ajatella, että kaikki on kärsimystä ja on myös virhe väittää, että kaikki on onnea. Buddha opettaa Keskitietä, joka on näiden ennakkoluuloisten käsitteiden yläpuolella, siellä missä kaksinaisuus sulautuu ykseydeksi.

KOLMAS LUKU

BUDDHA-LUONTO

I PUHDAS MIELI

1. Ihmisiä on monenlaisia: viisaita, tyhmiä, hyväluontoisia, äkkipikaisia, helposti johdettavia, vaikeasti johdettavia, joillakin on puhdas mieli, joillakin epäpuhdas mieli, mutta näillä eroilla ei ole merkitystä, kun on kyse Valaistuksen saavuttamisesta. Maailma on kuin lamikko, joka on täynnä monia erilaisia lootuksia; kukkia on monen värisiä: valkeita, vaaleanpunaisia, sinisiä, keltaisia, toiset kasvavat veden alla, toiset levittävät lehtensä veden pinnalle, toiset kohottavat lehtensä vedenpinnan yläpuolelle. Ihmisluontoja on vieläkin enemmän. On ero sukupuolten välillä, mutta se ei ole perustavaa laatua oleva ero, sillä oikean harjoituksen kautta sekä miehet että naiset voivat saavuttaa Valaistuksen.

Ollakseen norsun kasvattaja ihmiseltä vaaditaan viittä ominaisuutta: hyvää terveyttä, luottamusta, ahkeruutta, vilpittömyyttä saavuttaa tavoite ja viisautta. Buddhan Jalon Polun seuraamiseksi Valaistukseen tarvitaan

Buddha-luonto

samat viisi hyvää ominaisuutta. Jos ihmisellä on nämä ominaisuudet, niin sukupuoleen katsomatta on mahdollista saavuttaa Valaistus. Buddhan opetusten oppimisen ei tarvitse kestää kauan, sillä kaikilla ihmisillä on luonto, jolla on kyky saavuttaa Valaistus.

2. Harjoitellessaan tiellä Valaistukseen ihmiset näkevät Buddhaan ovat ne samat silmät ja se sama mieli, jotka lään. Silmät, jotka näkevät Buddhan ja mieli, joka uskoo Buddhaan ovat ne samat silmät ja se sama mieli, jotka siihen päivään saakka olivat vaeltaneet syntymän ja kuoleman maailmassa.

Jos maantierosvot aiheuttavat harmia kuninkaalle, hänen on löydettävä rosvojen leiri voidakseen hyökätä heitä vastaan. Ihmisen ollessa maallisten himojen vallassa hänen tulee myös ensin ottaa selville niiden alkuperä.

Ollessaan talossa ja avatessaan silmänsä ihminen huomaa ensin huoneen sisustan ja vasta sitten ikkunasta aukeavan maiseman. Silmät eivät voi huomata ulkoisia asioita ennen kuin ne ovat nähneet talon sisäiset asiat.

Jos mieli on ruumiissa, sen tulee ensin oppia tuntemaan ruumiin sisällä oleva, mutta tavallisesti ihmiset ovat kiinnostuneita ulkoisista asioista ja näyttävät tietävän ja välittävän vain vähän ruumiin sisäisistä asioista.

Jos mieli sijaitsee ruumiin ulkopuolella, sen tulee pitää yhteyttä ruumiin tarpeisiin. Mutta itse asiassa ruumis tuntee sen minkä mieli tietää ja mieli tietää sen, minkä ruumis tuntee. Sen tähden ei voida sanoa, että ihmismieli sijaitsee ruumiin ulkopuolella. Missä sitten mielen aines sijaitsee?

3. Kaukaisesta menneisyydestä saakka ihmiset ovat kulkeneet ympäriinsä tietämättömyydessä omien tekojensa ohjaamina ja kahden virheellisen peruskäsitteen harhaanjohtamina.

Ensiksikin he uskoivat, että erotteleva mieli, joka on tämän syntymän ja kuoleman elämän perustana, on heidän oikea luontonsa ja toiseksi he eivät tienneet, että erottelevan mielen takana piilee puhdas Valaistuksen luonto, joka on heidän todellinen luontonsa.

Kun ihminen sulkee nyrkkinsä ja kohottaa käsivartensa, silmät näkevät sen ja mieli erottaa sen, mutta erotteleva mieli ei ole todellinen mieli.

Erotteleva mieli on vain "minään" liittyvien ahneuden ja itsekkyyden luomien kuviteltujen erojen huomaimista varten. Erottelevaan mieleen vaikuttavat syyt ja olosuhteet, siinä ei ole itsenäistä ainetta ja se muuttuu

Buddha-luonto

jatkuvasti. Mutta koska ihmiset uskovat, että tämä on heidän todellinen mielensä, harha siirtyy syihin ja olosuhteisiin tuottaen kärsimystä.

Ihminen aukaisee kätensä ja mieli tajuaa sen, mutta mikä kättä liikuttaa? Mieli vai käsikö? Vai eikö kumpikaan? Jos käsi liikkuu, mieli liikkuu myös vastaavasti, ja päinvastoin, mutta liikkuva mieli on vain mielen pinnallinen ilmentymä, se ei ole todellinen perusmieli.

4. Alunperin jokaisella on puhdas mieli, mutta sitä peittää tavallisesti maallisten himojen lika ja pöly, jotka ovat syntyneet ihmisten olosuhteista. Likainen mieli ei ole ihmisen perusluonto. On kuin siihen olisi lisätty jotakin, se on kuin tunkeilija tai jopa kuin kylässä käyvä vieras, mutta ei isäntä.

Pilvet peittävät usein kuuta, mutta ne eivät liikuta sitä eivätkä tahraa kuun puhtautta. Ihmisten ei pidä erehtyä luulemaan, että tämä likainen mieli on heidän todellinen mielensä.

Heidän on jatkuvasti muistutettava itseään tästä asiasta pyrkien herättämään itsessään oleva puhdas ja muuttumaton Valaistuksen perusmieli. Muuttuvan ja likaisen mielen kiinnipitäminä ja kieroutuneiden ajatus-

tensa harhaan johtamina ihmiset vaeltavat harhan maailmassa.

Ahneus sekä mielen reaktiot muuttuviin olosuhteisiin aiheuttavat ihmismielen häiriöitä ja epäpuhtautta.

Mieli, joka ei häiriinny tapahtuvasta, joka pysyy puhtaana ja rauhallisena kaikissa olosuhteissa, on todellinen mieli ja sen tulee olla isäntä.

Emme voi sanoa, että majatalo häviää vain koska vierasta ei ole näkyvässä, emme voi myöskään sanoa, että todellinen "minä" on hävinnyt, kun elämän muuttuvien olosuhteiden synnyttämä saastunut mieli on hävinnyt. Muuttuvien olosuhteiden mukana muuttuva mieli ei ole todellinen mieli.

5. Ajatelkaamme luentosalia, joka on valoisa auringon paistaessa ja pimeä auringon laskettua. Voimme ajatella, että valo poistuu auringon mukana ja pimeys tulee yön myötä, mutta emme voi ajatella niin mielestä, joka erottaa valon ja pimeän. Mieltä, joka on herkkä valolle ja pimeälle, ei voida antaa takaisin kenellekään, se voi palautua ainoastaan todellisempaan luontoon, joka on sen perusluonto.

Buddha-luonto

Auringon noustessa ja laskiessa valon ja pimeyden muutokset huomaava mieli on vain "väliaikainen" mieli.

Elämän eri olosuhteissa ikuisesti eri tunteita omaava mieli on vain "väliaikainen" mieli, se ei ole todellinen mieli. Todellinen mieli, joka ymmärtää valon ja pimeyden on ihmisen oikea luonto.

Hetkittäiset hyvän ja pahan, rakkauden ja vihan tunteet, jotka ovat syntyneet ympäristöstä ja muuttuvista olosuhteista ovat vain ohimeneviä reaktioita, joiden syynä on ihmismielen keräämä saaste.

Mielen maallisten halujen takana on puhtaana ja saastumattomana mielen todellinen perusolemus.

Vesi on pyöreää pyöreässä astiassa ja neliskulmaista neliskulmaisessa astiassa, mutta vedellä itsellään ei ole määrättyä muotoa. Ihmiset usein unohtavat tämän, jos he ylipäätänsä tulevat sitä ajatelleeksi.

Ihmiset pitävät yhtä hyvänä ja toista pahana, he pitävät yhdestä ja vihaavat toista, he tekevät eron olemassaolon ja olemattomuuden välillä, ja sitten taker-tuen ja sitoutuen näihin kuvitelmiinsa he kärsivät.

Jos ihmiset vain luopuisivat näistä kuvitelluista ja virheellisistä eroista ja palauttaisivat alkuperäisen mielensä puhtauden, niin heidän mielensä ja heidän ruumiinsa olisivat vapaat kärsimyksestä, he tuntisivat rauhan, joka seuraa tätä vapautta.

II BUDDHA-LUONTO

1. Olemme puhuneet, että perusluonto on puhdas ja todellinen mieli; se on Buddha-luonto, Valaistuksen siemen.

Tuli voidaan sytyttää heijastamalla linssi moxa-ruoholle, mutta mistä tuli tulee? Linssi on valtavan kaukana auringosta, mutta silti tuli syttyy. Mutta jos moxa-ruoho ei olisi helposti syttyvää, tuli ei syttyisi.

Samoin jos Buddhan viisauden valo kohdistetaan ihmiseen, sen todellinen luonto, joka on Buddha-luonto, syttyy ja sen valo valaisee ihmismieliä kirkkaudellaan ja herättää uskon Buddhaan. Hän pitää viisauden linssiä ihmisten edessä ja näin ihmisten usko syttyy.

Buddha-luonto

2. Usein ihmiset eivät kiinnitä huomiota todellisen luonteensa kykyyn saavuttaa Buddhan valaistunut viisaus ja sen vuoksi takertuvat maallisiin himoihin sitoutuen hyvän ja pahan erotteluun ja surren sitten sitoutumistaan ja kärsimystään.

Miksi ihmiset, joilla on hallussaan tämä puhdas perusluonto yhä, heittäytyvät harhoihin ja tuomitsevat itsensä vaellukseen harhojen maailmassa ja kärsimykseen peittäen oman Buddha-luontonsa, kun kaikki heidän ympärillään on Buddhan Viisauden valoa?

Kerran mies katsoi peiliin sen väärältä puolelta ja menetti järkensä, koska ei nähnyt kasvojaan ja päättään. Kuinka tarpeetonta on ihmisen menettää järkensä vain siksi, että hän huolimattomasti katsoo peiliin sen väärältä puolelta!

Ihmisen on yhtä typerää ja tarpeetonta jatkaa kärsimystä vain koska hän ei löydä Valaistusta sieltä mistä hän olettaa sen löytyvän. Ei Valaistuksessa ole vikaa; vika on niissä, jotka kauan ovat etsineet Valaistusta erottelevasta mielestään eivätkä huomaa, että se mieli ei ole todellinen vaan kuviteltu mieli, joka on syntynyt kerääntyneestä ahneudesta ja harhasta, jotka peittävät todellisen mielen.

Jos kerääntyneet virheelliset uskomukset poistetaan, Valaistus saavutetaan. Mutta kumma kyllä, kun ihmiset saavuttavat Valaistuksen, he toteavat, ettei Valaistusta ole ilman virheellisiä uskomuksia.

3. Buddha-mieli ei katoa. Vaikka pahat ihmiset syntyisivät eläiminä tai paholaisina tai vaikka he joutuisivat helvettiin, he eivät koskaan kadota Buddha-luontoaan.

Ihmisten kyky saavuttaa Valaistus saattaa olla syvälle lihan saastaan hautautuneena ja maallisiin haluihin unohdettuna, mutta koskaan se ei täysin katoa.

4. On olemassa tarina juopuneesta miehestä, joka vaipui uneen. Ystävä pysyi hänen luonaan niin kauan kuin saattoi, mutta ollen pakotettu lähtemään ja arvellen, että ystävä tarvitsee rahaa, hän kätki jalokiven juopuneen miehen vaatteisiin. Selvittyään humalastaan ja tietämättä, että ystävä oli piilottanut jalokiven hänen vaatteisiinsa, hän vaelteli rahattomana ja nälissään. Pitkän ajan kuluttua nämä kaksi ystävää jälleen tapasivat ja ystävä kertoi köyhälle miehelle jalokivestä ja neuvoi häntä etsimään sitä.

Tarinan juopuneen miehen tavoin ihmiset vaeltavat

Buddha-luonto

kärsien tässä syntymän ja kuoleman elämässä tietämättä, että heidän sisimmässä luonnossaan piilee puhdas ja tahraton Buddha-luonnon korvaamaton aarre.

Vaikka ihmiset olisivatkin tietämättömiä siitä, että jokaisella on hallussaan tämä ylivoimainen luonto ja vaikka he olisivat kuinka kurjia ja tyhmiä, Buddha ei koskaan menetä uskoaan heihin, koska hän tietää, että kaikkein vähimmässäkin heistä on piilevänä kaikki Buddhan hyveet.

Buddha herättää uskoa niissä, jotka ovat tietämättömyyden harhauttamia eivätkä voi nähdä omaa Buddha-luontoaan, johtaa heidät pois harhasta ja opettaa heille, että alunperin ei ole eroa heidän ja Buddhan välillä.

5. Buddha on saavuttanut Valaistuksen ja ihmiset pystyvät saavuttamaan Valaistuksen, siinä on ainoa heidän välillään oleva ero.

Jos ihminen luulee saavuttaneensa Valaistuksen, hän pettää itseään, sillä vaikka saattaakin olla, että hän on menossa siihen suuntaan, hän ei vielä ole saavuttanut Valaistusta.

Buddha-luonto ei ilmesty ilman ahkeraa ja tunnollista yritystä eikä tehtävä ole lopussa ennen kuin Valais-

tus on saavutettu.

6. Kuningas kokosi sokeita norsun ympärille ja pyysi heitä kertomaan miltä norsu näyttää. Ensimmäinen mies kosketti norsun kulmahammasta ja sanoi, että norsu on kuin valtava porkkana. Toinen sattui koskettamaan korvaa ja sanoi, että norsu on kuin suuri viuhka. Kolmas kosketti norsun kärsää ja sanoi, että norsu on kuin survin. Eräs, joka sattui koskettamaan norsun jalkaa sanoi, että norsu on kuin huhmar ja eräs, joka otti kiinni hännästä sanoi, että norsu on kuin nuora. Kukaan ei osannut kuvata kuninkaalle miltä norsu todellisuudessa näytti.

Samalla tavoin voidaan ihmisluontoa kuvata vain osittain, mutta ihmisen todellista luontoa, Buddha-luontoa, ei voida kuvata.

On vain yksi tapa ymmärtää ihmisen ikuista Buddha-luontoa, jota maalliset halut eivät voi häiritä eikä kuolema tuhota: Buddhan ja hänen jalon opetuksensa avulla.

III

BUDDHA-LUONTO JA MINÄTTÖMYYS

1. Olemme puhuneet Buddha-luonnosta kuin se olisi

Buddha-luonto

jotakin, jota voidaan kuvata tai kuin se olisi sama kuin muiden opetusten sielu, mutta sitä se ei ole.

“Minä-persoonallisuuden” käsite on erottelevan mielen kuvitteleva käsite, johon se ensin takertui, sitten sitoutui, mutta joka sen on hyljättävä. Päinvastoin, Buddha-luonto on jotakin kuvaamatonta, joka täytyy ensin löytää. Toisaalta se muistuttaa minä-persoonallisuutta, mutta se ei ole “minä” merkityksessä “minä olen” tai “minun”.

On valtava virhe uskoa minän olemassaoloon, sillä silloin uskotaan olemattomaan. On väärin kieltää Buddha-luonto, sillä silloin uskotaan, että olemassaoleva on olematonta.

Tämä voidaan selostaa vertauksen avulla. Äiti vei sairaan lapsensa lääkäriin. Lääkäri antoi lapselle lääkettä ja neuvoi äitiä olemaan ruokkimatta lasta, kunnes lääke oli sulanut. Äiti voiteli rintansa kitkerällä aineella niin, että lapsi pysyttelisi erossa hänestä omasta tahdostaan. Kun lääke oli sulanut, äiti puhdisti rintansa ja antoi lapsen imeä. Äiti käytti tätä keinoa lapsensa pelastamiseksi, koska hän rakasti lastaan.

Vertauksen äidin tavoin poistaakseen väärinymmärrykset ja katkaistakseen sitoutuneisuuden minä-persoonallisuuteen Buddha kieltää minän olemassaolon; kun väärinymmärrykset ja sitoutuneisuus ovat poissa, hän selostaa mielen todellisuuden, joka on Buddha-luonto.

Sitoutuminen minä-persoonallisuuteen johtaa ihmiset harhaan, mutta usko Buddha-luontoon johtaa heidät Valaistukseen.

Naiselle testamentattiin arkku. Nainen ei tiennyt, että arkussa oli kultaa ja hän eli köyhydessä kunnes toinen henkilö avasi arkun ja näytti hänelle kullan. Buddha avaa ihmisten mielet ja näyttää heille heidän Buddha-luontonsa puhtauden.

2. Jos kaikilla on tämä Buddha-luonto, niin miksi maailmassa on niin paljon kärsimystä ihmisten pettäessä ja tappaessa toisiaan? Miksi on niin paljon arvo- ja varakkuuseroja, rikkaita ja köyhiä?

On olemassa tarina painijasta, jolla oli tapana käyttää kallisarvoista kiveä koristeena otsassaan. Kerran hänen

Buddha-luonto

painiessaan kivi työntyi hänen otsansa lihaan. Hän luuli menettäneensä jalokiven ja meni lääkäriin sidotuttamaan haavan. Sitoessaan haavaa lääkäri löysi kiven, joka oli painautunut otsaan ja jota veri ja lika peittivät. Hän otti peilin ja näytti kiven painijalle.

Buddha-luonto on kuin tämän kertomuksen arvokas kivi: halujen lika ja pöly peittää sitä ja ihmiset luulevat kadottaneensa sen, mutta hyvä opettaja saa sen jälleen esille.

Buddha-luonto on jokaisella riippumatta siitä miten syvälle ahneus, viha ja typeruus ovat sen peittäneet tai miten syvälle sen omat teot ja tekojen kostot ovat sen haudanneet. Buddha-luontoa ei voida kadottaa eikä tuhota. Kun kaikki lika on poistettu, se ilmestyy uudelleen ennemmin tai myöhemmin.

Samoin kuin kertomuksen painijalle näytettiin peilillä jalokivi, joka oli työntynyt hänen lihaansa ja vereensä, niin myös Buddhan valon avulla ihmisille näytetään heidän Buddha-luontonsa, joka on peittynyt ihmisten maallisten halujen ja intohimojen alle.

3. Buddha-luonto on aina puhdas ja rauhallinen riippumatta ihmisiä ympäröivistä olosuhteista. Niin kuin maito on aina valkoista riippumatta lehmän väristä, niin

ei myöskään ole mitään merkitystä sillä miten eri tavalla, ihmisten teot ohjaavat heidän elämäänsä tai millaiset eri vaikutukset seuraavat heidän tekojaan ja ajatuksiaan.

Intiassa kerrotaan tarinaa ihmeellisestä lääkekasvista, joka kasvoi piilossa korkeassa ruohikossa Himalajalla. Pitkään sitä etsittiin turhaan, mutta vihdoinkin viisas mies löysi sen sen makeuden perusteella. Niin kauan kuin viisas mies eli, hän keräsi tätä lääkekasvia tynnyriin, mutta hänen kuolemansa jälkeen tämä makea neste pysyi piilossa kaukaisessa vuoristolähteessä ja tynnyrin vesi muuttui kitkeräksi ja myrkylliseksi ja se maistui erilaiselta jokaiselle, joka sitä maistoi.

Buddha-luonto on myös piilossa maallisten halujen kasvillisuuden joukossa, ja se löydetään vain harvoin. Buddha löysi sen ja paljasti sen ihmisille. Ihmisten ottaessa sen vastaan se maistuu erilaiselta jokaiselle heistä.

4. Timanttia, kovinta tunnettua ainetta ei voida murskata. Hiekka ja kivet voidaan jauhaa, mutta timantti pysyy vahingoittumattomana. Buddha-luonto on kuin timantti eikä sitä siis voida rikkoa.

Ihmisloukkaus, sekä ruumis että mieli, kuluvat pois, mutta Buddha-luontoa ei voida tuhota.

Buddha-luonto

Buddha-luonto on todella ihmisluonnon paras ominaisuus. Buddha opettaa, että vaikka ihmisiä on monenlaisia, esim. miehiä ja naisia, ei Buddha-luonnossa ole eroja.

Puhdasta kultaa tehdään sulattamalla malmi ja puhdistamalla kaikki epäpuhtaudet. Jos ihmiset sulattaisivat mielensä kullan ja poistaisivat maallisten himojensa ja itsekkyytensä epäpuhtaudet, he kaikki saisivat esille saman puhtaan Buddha-luonnon.

NELJÄS LUKU

IHMISTEN EPÄPUHTAUDET

I IHMISLUONTO

1. On kaksi maallista himoa, jotka likaavat ja peittävät Buddha-luonnon puhtautta.

Ensimmäinen on halu analysoida ja keskustella, joiden johdosta ihmisten päättelykyky häiriintyy. Toinen on halu saada tunnepitoisia kokemuksia, jonka johdosta ihmisten arvot häiriintyvät.

Sekä järkeilyn että käytännön harhoja voidaan pitää ihmisten kaikkien epäpuhtauksien luokkina, mutta niiden perustana on todellisuudessa kaksi alunperin maallista kategoriaa: tietämättömyys ja halu.

Järkeilyn harha perustuu tietämättömyyteen ja kokemusten harha haluun. Nuo kaksi asiaa ovat siis itse asiassa yhtä ja yhdessä ne ovat kaiken onnettomuuden lähde.

Jos ihmiset ovat tietämättömiä, he eivät voi päätellä

Ihmisten epäpuhtaudet

oikein. Koska he lankeavat haluun olla olemassa, sitoutuminen kaikkeen seuraa väistämättömästi. Tämä alituinen nälkä kokea kaikki mahdolliset nautinnot johtaa ihmiset tavan harhoihin. Jotkut lankeavat jopa kuoleman kiusaukseen.

Näistä alkulähteistä syntyy ahneus, viha, hulluus, väärinkäsitys, mielihäviö, mustasukkaisuus, imartelu, petos, ylpeys, ylenkatse, vilpillisyys ja itsekkyyys.

2. Ahneus syntyy väärästä tyydytyksen käsitteestä; viha omien asioiden ja ympäristön väärästä käsityksestä; hulluus kyvyttömyydestä päätellä mitä oikea käytös on.

Näitä kolmea — ahneutta, vihaa ja hulluutta — kutsutaan maailman kolmeksi tuleksi. Ahneuden tuli tuhoaa niitä, jotka ovat kadottaneet todellisen mielensä ahneudesta. Vihan tuli tuhoaa niitä, jotka ovat kadottaneet todellisen mielensä vihasta. Hulluuden tuli tuhoaa niitä, jotka ovat kadottaneet todellisen mielensä epäonnistuttuaan Buddhan opetusten kuulemisessa ja noudattamisessa.

Todella, maailmassa palaa monta ja monenlaista

tulta. On ahneuden, vihan, hulluuden tulet, sokaistumisen ja itsekkyyden tulet, voimattomuuden, sairauden ja kuoleman tulet, surun, vaikerruksen, kärsimyksen ja hädän tulet. Nämä tulet raivoavat kaikkialla. Ne eivät tuhoa vain asianomaista, vaan aiheuttavat kärsimystä muille ja johtavat heidät väärään ruumiin, puheen ja mielen toimintaan. Näiden tulien aiheuttamista haavoista virtaa märkää, joka myrkyttää ne, jotka sitä lähestyvät ja johtaa heidät pahoille teille.

3. Ahneus syntyy tyydytyksen halusta, viha tyydyttämättömyyden tunteesta ja hulluus epäpuhtaista ajatuksista. Ahneuden paheessa on vähän epäpuhtautta, mutta sitä on vaikea poistaa, vihan paheessa on enemmän epäpuhtautta, mutta se on helppo poistaa. Hulluuden paheessa on paljon epäpuhtautta ja sitä on hyvin vaikea voittaa.

Ihmisten tulee sammuttaa nämä tulet milloin ja missä tahansa ne ilmestyvätkin päätellen oikein mistä voi saada todellisen tyydytyksen, hilliten mieltään elämän epätydyttävien asioiden suhteen ja muistaen aina Buddhan hyvän tahdon ja ystävällisyyden opetuksia. Jos mieli on täynnä viisaita, puhtaita ja epäitsekkäitä ajatuksia, ei maallisten himojen juurtumiselle ole tilaa.

4. Ahneus, viha ja hulluus ovat kuin kuume. Jos

Ihmisten epäpuhtaudet

ihminen saa kuumeen, hän kärsii unettomuudesta vaikka makaisikin mukavassa huoneessa.

Niiden, joilla ei ole sellaista kuumetta, ei ole vaikea nukkua rauhallisesti edes kylmänä talviyönä maassa peitteenään vain lehtiä tai kuumana kesäyönä pienessä suljetussa huoneessa.

Nämä kolme — ahneus, viha ja hulluus — ovat kaikkien inhimillisten murheiden lähde. Päästäkseen niistä eroon on noudatettava sääntöjä, on mietiskeltävä ja oltava viisas. Sääntöjen noudattaminen poistaa ahneuden epäpuhtaudet, oikea mietiskely poistaa vihan epäpuhtauden ja viisaus poistaa hulluuden epäpuhtaudet.

5. Ihmisten halut ovat loppumattomia. Ne ovat kuin suolaista vettä juovan jano: hän ei saa tyydytystä vaan jano lisääntyy.

Näin käy myös ihmisen, joka yrittää tyydyttää halujaan: hän saavuttaa vain tyydyttämättömyyttä ja hänen murheensa moninkertaistuu.

Halujen tyydyttäminen ei koskaan riitä, jäljelle jää aina levottomuus ja ärtymys, jota ei voi lievittää, ja jos halujen tyydyttäminen tehdään tyhjäksi, ihminen usein

menettää järkensä.

Tyydyttääkseen halunsa ihmiset taistelevat ja kampailevat toistensa kanssa, kuningas kuningasta, vasalli vasallia, vanhemmat lasta, veli veljeä, sisar sisarta, ystävä ystävää vastaan, he tappelevat ja jopa tappavat toisiaan tyydyttääkseen halunsa.

Ihmiset tuhoavat usein elämänsä yrittäessään tyydyttää halujaan. He varastavat, pettävät, suorittavat aviorikoksia ja kun heidät saadaan kiinni, he kärsivät häpeästä ja rangaistuksesta.

He tekevät syntiä omalla ruumillaan ja sanoillaan, tekevät syntiä mielellään tietäen hyvin, että tyydytys väistämättä aiheuttaa onnettomuutta ja kärsimystä. Niin pakottava on halu. Lukuisat kärsimykset seuraavat sitten seuraavassa elämässä ja samoin vaikerrus niihin joutumisesta.

6. Hekuma on voimakkain kaikista maallisista intohimoista. Kaikki muut maalliset intohimot seuraavat sitä.

Hekuma järjestää maaperän missä muut himot kukoistavat. Hekuma on kuin paholainen, joka syö kaikki maailman hyvät teot. Hekuma on kuin kyy, joka on piilossa puutarhassa. Se myrkyttää ne, jotka etsivät vain

Ihmisten epäpuhtaudet

kauneutta. Hekuma on kuin viiniköynnös, joka kiipeää puuhun ja leviää oksille kunnes puu kuristuu kuoliaaksi. Hekuma ujuttaa lonkeronsa ihmistunteisiin ja imee pois järjen kunnes mieli kuihtuu. Hekuma on syötti, jonka paholainen heitti, jotta tyhvät ihmiset tarttuisivat siihen ja jotta he näin joutuisivat pahan maailman syvyyksiin.

Jos kuiva luu sivellään verellä, koira jyrssi sitä kunnes on väsynyt ja turhautunut. Hekuma on ihmiselle juuri kuin tuo luu koiralle: hän himoitsee sitä kunnes uupuu.

Jos yksi ainoa lihapala heitetään kahdelle villieläimelle, ne tappelevat ja kynsivät toisiaan saadakseen sen. Ihminen, joka on tarpeeksi hullu kantaakseen soihtua vasten tuulta, todennäköisesti polttaa itsensä. Kuten nämä kaksi eläintä ja tämä hullu ihminen, ihmiset loukkaavat itseään ja polttavat itsensä maallisten halujen vuoksi.

7. On helppo suojata ulkoinen ruumis myrkyllisiltä nuolilta, mutta on mahdotonta suojata mieltä myrkyllisiltä, itsessään syntyviltä tikoilta. Ahneus, viha, typeryyt ja itsekkyyden lumous — nämä neljä myrkyllistä tikkaa syntyvät mielessä ja ruiskuttavat siihen kuolettavaa myrkkyä.

Jos ihmisiin on ruiskutettu ahneutta, vihaa ja

typeryyttä, he valehtelevat, pettävät, solvaavat ja ovat kaksinaamaisia ja he toteuttavat puheensa tappaen, varastaen ja suorittaen aviorikoksia.

Näistä kolmesta mielentilasta, neljästä pahasta puhe- tavasta ja kolmesta pahasta teosta muodostuu yhteen- laskettuna kymmenen valtavaa pahuutta.

Jos ihmiset tottuvat valehteluun, he alitajuisesti suorittavat kaikki mahdolliset pahat teot. Ennen kuin he voivat toimia ilkeästi, heidän on valehdeltava ja kun he alkavat valehdella, he toimivat ilkeästi mistään välit- tämättä.

Ahneus, hekuma, pelko, viha, epäonnistuminen ja onnettomuus saavat alkunsa hulluudesta. Hulluus on suurin myrkyistä.

8. Halua seuraa teko, tekoa kärsimys. Halu, teko ja kärsimys ovat kuin ikuisesti pyörivä pyörä.

Tämän pyörän pyörimisellä ei ole alkua eikä loppua; ihmiset eivät voi paeta jälleensyntymistä. Elämä seuraa toista tämän vaeltavan kierroksen mukaisesti loput- tomasti toistuen.

Jos pinottaisiin oma tuhka ja luut, jotka on poltettu tässä ikuisessa vaelluksessa, pino olisi vuoren korkuinen;

Ihmisten epäpuhtaudet

jos kerättäisiin äitien maito, jonka kukin on imenyt vaelluksensa aikana, olisi se mertakin syvempi.

Vaikka kaikilla ihmisillä on Buddha-luonto, se on hautautunut niin syvälle maallisten himojen saastaan, että se pysyy tuntemattomana kauan. Siksi kärsimys on niin yleismaailmallista ja siksi kurja elämä toistuu loputtomasti.

Antautuen ahneuteen, vihaan ja hulluuteen pahat teot kerääntyvät ja säätelevät jälleensyntymistä. Samoin seuraamalla Buddhan opetuksia pahat lähteet poistuvat ja jälleensyntyminen kärsimyksen maailmaan loppuu.

II

IHMISEN LUONTO

1. Ihmisluonto on kuin tiheikkö ilman sisäänkäytävää, jossa on vaikea kulkea. Eläimen luontoa on helpompi ymmärtää. Voimme jaotella ihmisluonnon yleisesti katsoen neljän eroavaisuuden perusteella.

Ensimmäiseen ryhmään kuuluvat ne, jotka väärin oppien johdosta kiduttavat itseään ja aiheuttavat näin itselleen kärsimystä. Toiseen ryhmään kuuluvat ne, jotka

aiheuttavat kärsimystä muille olemalla julmia, varastamalla, tappamalla jne. Kolmanteen ryhmään kuuluvat ne, jotka aiheuttavat kärsimystä sekä itselleen että muille ihmisille. Neljänteen ryhmään kuuluvat ne, jotka eivät itse kärsi ja pelastavat muut kärsimyksestä. Seuraten Buddhan opetuksia viimeksi mainitut ihmiset eivät anna periksi ahneudelle, vihalle eikä hulluudelle vaan elävät rauhallista elämää ystävällisinä, viisaina, tappamatta ja varastamatta.

2. Maailmassa on kolmenlaisia ihmisiä. Ensiksikin ne, jotka ovat kuin kiveen kaiverretut kirjaimet: he antavat helposti periksi vihalle ja ovat pitkävihasia. Toiseksi ne, jotka ovat kuin hiekkaan piirretyt kirjaimet: he vihastuvat myös helposti, mutta leppyvät pian. Kolmanneksi ne, jotka ovat kuin juoksevaan veteen kirjoitetut kirjaimet: he eivät pidätä ohikulkevia ajatuksiaan, eivät kiinnitä huomiota loukkauksiin ja juoruihin, heidän mielensä on aina puhdas ja häiriintymätön.

On kolme muuta ihmistyyppiä. Ensiksi ne, jotka ovat ylpeitä, käyttäytyvät harkitsemattomasti eivätkä ole koskaan tyytyväisiä. Heidän luonnettaan on helppo ymmärtää. Toiseksi ne, jotka ovat aina kohteliaita ja toimivat harkiten. Heidän luonnettaan on vaikea ymmärtää. Kolmanneksi ne, jotka ovat päässeet halun vallasta. Heidän luonnettaan on mahdoton ymmärtää.

Ihmisten epäpuhtaudet

Ihmiset voidaan jaotella monin eri tavoin, mutta kaikesta huolimatta heidän luonnettaan on vaikea ymmärtää. Vain Buddha ymmärtää heitä ja viisaudellaan johtaa heidät erilaisten opetusten avulla.

III IHMISELÄMÄ

1. Seuraava vertaus kuvaa ihmiselämää. Kerran mies souti jokea alaspäin. Rannalla oleva varoitti häntä: "Älä souda niin innoissasi alas vuolasta virtaa, edessä on putouksia ja vaarallinen pyörre ja kallion luolissa vaanii krokotiilejä ja paholaisia. Menehdyt, jos jatkat soutamista!"

Tämän vertauksen "vuolas virta" on himon elämä. "Innokkaasti soutaminen" tarkoittaa vallan antamista haluilleen, "edessä olevat putoukset" tarkoittavat seurauksena olevia kärsimyksiä ja tuskaa. "Pyörre" tarkoittaa nautintoa, "krokotiilit ja paholaiset" viittaavat rappeutumiseen ja kuolemaan, jotka seuraavat hekumaista ja nautinnon täyttämää elämää. "Rannalla oleva, joka varoittaa" on Buddha.

Seuraavassa toinen vertaus. Rikoksen suorittanut mies pakenee. Vartijat seuraavat häntä, joten hän yrittää piiloutua laskeutuen kaivoon sen reunoilla kasvavien köynnösten avulla. Laskeutuessaan hän huomaa kyykäärmeitä kaivon pohjalla, joten hän päättää riippua köyn-

nöksissä ollakseen turvassa. Jonkin ajan kuluttua, kun hänen kätensä väsyvät, hän huomaa valkoisen ja mustan hiiren nakertavan köynnöstä.

Jos köynnös katkeaa, hän putoaa kyykäärmeiden joukkoon ja menehtyy. Yhtäkkiä ylös katsahtaessaan hän näkee päänsä yläpuolella mehiläispesän, josta silloin tällöin tipahtaa hunajapisara. Unohtaen vaaran mies maistelee hunajaa mielissään.

“Mies” tarkoittaa sitä, joka on syntynyt kärsimään ja kuolemaan yksin. “Vartijat” ja “kyyt” viittaavat ruumiiseen ja sen kaikkiin haluihin. “Köynnös” viittaa ihmiselämän jatkuvuuteen. “Valkoinen ja musta hiiri” viittaavat aikaan, päiviin, öihin ja kuluviin vuosiin. “Hunaja” tarkoittaa aineellisia nautintoja, jotka hälventävät kuluvien vuosien kärsimystä.

2. Seuraavassa vielä yksi vertaus. Kuningas panee laatikkoon neljä kyykäärmettä ja antaa laatikon palvelijan säilytettäväksi. Hän käskee palvelijan pitää hyvää huolta käärmeistä ja varoittaa, että jos palvelija suututtaa yhdenkin käärmeen, häntä rangaistaan kuoleamalla. Peloissaan palvelija päättää heittää laatikon pois ja paeta.

Kuningas lähettää viisi vartijaa ottamaan palvelijan kiinni. Ensiksi he lähestyvät palvelijaa ystävällisesti, mutta palvelija ei luota heidän ystävällisyyteensä vaan pakenee toiseen kylään.

Ihmisten epäpuhtaudet

Näyn tavoin ääni sanoo hänelle, ettei siinä kylässä ole turvallista suojaa ja että siellä on kuusi maantierosvoa, jotka aikovat hyökätä hänen kimppuunsa. Palvelija juoksee pakoon kauhuissaan kunnes tulee vuolaalle virralle, joka tukkii hänen tiensä. Ajatellen takaa tulevia vaaroja hän rakentaa lautan ja hänen onnistuu ylittää vuolas virta, jonka toisella puolella hän vihdoin löytää turvapaikan ja rauhan.

“Neljä kyytä laatikossa” tarkoittaa neljää elementtiä – maata, tulta, vettä ja ilmaa – joista lihallinen ruumis koostuu. Ruumis on hekuman hallinnassa ja on mielen vihollinen. Siksi hän yrittää paeta ruumista.

“Viisi vartijaa, jotka lähestyvät ystävällisesti” tarkoittaa viittä ryhmää – muotoa, tunnetta, havaintokykyä, tahtoa ja tietoisuutta, jotka kehystävät ruumista ja mieltä.

“Turvallinen suoja” on kuusi aistia, jotka eivät kuitenkaan ole turvallinen suoja, ja “kuusi maantierosvoa” ovat kuuden aistin kuusi kohdetta. Nähdessä vaarat kuudella aistillaan hän juoksee pakoon vielä kerran ja saapuu maallisten halujen virralle.

Hän rakentaa itselleen lautan Buddhan hyvistä opetuksista ja ylittää vuolaan virran turvallisesti.

3. On olemassa kolme tilannetta, jolloin poika ei voi auttaa äitiään eikä äiti poikaansa: tulipalo, tulva ja murtovarkaus. Jopa näissä vaarallisissa ja surullisissa tilanteissa on kuitenkin olemassa mahdollisuus auttaa toinen toistaan.

On kuitenkin kolme tilannetta, jolloin äiti ei voi pelastaa poikaansa eikä poika äitiään. Nämä ovat sairauden ja vanhenemisen aika ja kuoleman hetki.

Kuinka voi poika ottaa äitinsä paikan tämän vanhetessa? Kuinka voi äiti ottaa poikansa paikan tämän sairastaessa? Kuinka he voivat auttaa toisiaan kuoleman hetkellä? Riippumatta siitä kuinka syvästi he rakastavat toinen toistaan ja kuinka läheisiä he ovat, ei kumpikaan voi auttaa toistaan näissä tilanteissa.

4. Kerran Yama, helvetin legendaarinen kuningas, kysyi pahojen tekojensa vuoksi helvettiin joutuneelta mieheltä oliko tämä koskaan elämänsä aikana tavannut kolmea taivaallista sanansaattajaa. Mies vastasi: "Ei herrani, en ole tavannut ketään sellaista!"

Yama kysyi häneltä oliko hän koskaan tavannut iän painamaa vanhusta, joka kulki tukien keppiin. Mies vastasi: "Kyllä herrani, olen usein tavannut sellaisia henkilöitä." Yama sanoi hänelle: "Kärsit nykyistä ran-

Ihmisten epäpuhtaudet

gaistustasi, koska et tunnistanut siinä vanhassa miehessä taivaallista sanansaattajaa, joka lähetettiin varoittamaan sinua, että sinun on heti muutettava tapasi ennen kuin sinustakin tulee vanha.”

Yama kysyi häneltä taas oliko hän koskaan tavannut köyhää ja sairasta miestä, jolla ei ollut ystäviä. Mies vastasi: “Kyllä herrani, olen nähnyt monta sellaista miestä.” Yama sanoi hänelle: “Olet joutunut tähän paikkaan, koska et tunnistanut näissä sairaisissa taivaallista sanansaattajaa, joka lähetettiin varoittamaan sinua omasta sairaudestasi.”

Yama kysyi häneltä vielä kerran oliko hän nähnyt kuollutta miestä. Mies vastasi: “Kyllä herrani, olen ollut kuoleman läsnäollessa monta kertaa.” Yama sanoi hänelle: “Jouduit tänne, koska et tunnistanut näissä miehissä taivaallista sanansaattajaa, jotka lähetettiin varoittamaan sinua. Jos olisit tunnistanut nämä sanansaattajat ja ymmärtänyt heidän varoituksensa, olisit muuttanut tietäsi etkä olisi joutunut tähän kärsimyksen paikkaan.”

5. Oli kerran nuori nainen nimeltään Kisagotami. Hän oli rikkaan miehen vaimo, joka menetti järkensä lapsensa kuoleman johdosta. Hän otti kuolleen lapsen käsivarsilleen ja kulki talosta taloon rukoillen ihmisiä pelastamaan lapsen.

Tietenkään kukaan ei voinut auttaa häntä, mutta lopulta Buddhan opetuslapsi neuvoi häntä menemään Siunatun luo, joka oli silloin Jetavanassa. Nainen meni siis Buddhan luo.

Siunattu katsoi myötätuntoisesti naiseen ja sanoi: “Lapsen parantamiseksi tarvitsen unikon siemeniä. Mene ja pyydä neljä tai viisi siementä talosta, missä kuolema ei ole käynyt.”

Mieletön nainen läksi etsimään taloa, missä kuolema ei ollut käynyt, mutta hän etsi turhaan. Viimein hänen oli palattava Buddhan luo. Buddhan läsnäollessa naisen järki selveni ja hän ymmärsi hänen sanojensa merkityksen. Hän hautasi ruumiin, palasi sitten Buddhan luo ja hänestä tuli Buddhan opetuslapsi.

IV

IHMISELÄMÄN TODELLISUUS

1. Ihmiset ovat taipuvaisia itsekkyyteen ja myötätunnottomuuteen; he eivät osaa rakastaa eivätkä kunnioittaa toisiaan, he kiistelevät ja riitelevät mitättömistä asioista vain omaksi harmikseen ja kärsimyksekseen ja näin elämästä muodostuu pelkkä synkkien onnettomuuksien kierre.

Riippumatta siitä ovatko he rikkaita vai köyhiä he

Ihmisten epäpuhtaudet

huolehtivat rahasta, kärsivät köyhydestä ja kärsivät rikkaudesta. Koska heidän elämänsä on ahneuden säätelemä, he eivät ole koskaan tyytyväisiä.

Rikas on huolissaan maaomaisuudestaan, jos hänellä sellaista on, hän on huolissaan kartanostaan ja kaikesta muusta omaisuudestaan. Hän on huolissaan mahdollisuudesta, että hänelle sattuu onnettomuus, hänen kartanonsa palaa poroksi, murtovarkaat ryöstävät hänen omaisuutensa tai hänet itsensä otetaan vangiksi. Hän huolehtii kuolemasta ja rikkauksiensa järjestelyistä. Hänen tiensä kuolemaan on todella yksinäinen eikä kukaan seuraa häntä sinne.

Köyhä kärsii puutteesta ja tämä taas herättää loputtomasti haluja: halun omistaa maata ja talon. Ollen himon vallassa hän kuluttaa loppuun sekä rumiinsa että mielensä ja kohtaa kuoleman jo keski-iässä.

Koko maailma näyttää olevan häntä vastaan ja jopa kuolemanpolku näyttää yksinäiseltä aivan kuin hänellä olisi pitkä matka edessään eikä yhtään ystävää seuraa pitämässä.

2. Maailmassa on viisi pahuutta. Ensiksikin julmuus: kaikki olennot, jopa hyönteiset, kamppailevat toisiaan vastaan. Vahva hyökkää heikon kimppuun, heikko pettää vahvempaa; joka puolella on tappelua ja julmuutta.

Toisena pahuutena on selvä rajojen puute isän ja pojan, vanhemman ja nuoremman veljen, miehen ja vaimon, vanhemman ja nuoremman sukulaisen oikeuksien välillä. Joka tilanteessa jokainen haluaa olla korkeamassa asemassa ja käyttää toisia hyväkseen. He pettävät toisiaan, suhteista puuttuu vilpittömyys.

Kolmas pahuus on selvä rajojen puute miehen ja naisen käyttäytymisen välillä. Jokaisella on ajoittain epäpuhtaita ja irstaita ajatuksia ja haluja, jotka johtavat heidät kyseenalaisiin tekoihin ja usein jopa väittelyihin, tappeluihin, vääryyteen ja ilkeyteen.

Neljäs pahuus on ihmisten taipumus olla kunnioittamatta toistensa oikeuksia, liioitella omaa tärkeyttään muiden kustannuksella, olla huonona esimerkkinä käyttäytymisestä ja epäoikeudenmukaisella puheella pettää, panetella ja loukata muita.

Viidentenä pahuutena on ihmisten taipumus laiminlyödä velvollisuutensa muita kohtaan. He ajattelevat liikaa omaa mukavuuttaan ja omia toiveitaan ja unohtavat saamansa avun, suututtavat muita, mikä usein johtaa suureen epäoikeudenmukaisuuteen.

3. Ihmisillä tulisi olla enemmän myötätuntoa toisiaan kohtaan; heidän tulisi kunnioittaa toisiaan hyvien piir-

Ihmisten epäpuhtaudet

teiden tähden ja auttaa toisiaan vaikeuksissa, mutta sen sijaan he ovat kovasydämiä, halveksivat toisiaan epäonnistumisien tähden ja vihaavat toisiaan menestyksen tähden. Nämä vastenmielisyydet kasvavat ajan kuluessa ja tulevat sietämättömiksi.

Nämä vastenmielisyydet eivät johda väkivaltaisuuksiin vaan myrkyttävät elämää vihan tunteella, joka kaivertuu niin syväälle mieleen, että ihmiset kantavat sen merkkejä jälleensyntymisen ympärään.

Tässä hekuman maailmassa ihminen todellakin syntyy yksin ja kuolee yksin eikä kukaan jaa hänen rangaistustaan kuoleman jälkeisessä elämässä.

Syyn ja seurauksen laki on yleismaallinen, jokaisen on kannettava syntinsä taakka ja kohdattava ansaitsemansa rangaistus. Sama syyn ja seurauksen laki koskee hyviä tekoja. Ystävällisyydestä ja myötätunnosta on seurauksena hyvä onni ja onnellisuus.

4. Vuosien kuluessa ihmiset huomaavat kuinka voimakkaasti he ovat ahneuden, tavan ja kärsimyksen sitomia. He tulevat surullisiksi ja masentuvat. Masennuksessaan he riitelevät toistensa kanssa ja vajoavat syvemmälle syntiin eivätkä enää yritäkään kulkea oikeaa polkua. Usein heidän elämänsä kohtaa ennenaikaisen lopun keskellä pahuutta ja he kärsivät ikuisesti.

Tämä masennus epäonnistumisien ja kärsimysten tähden on mitä luonnottominta ja vastoin taivaan ja maan lakia, siksi ihminen kärsii sekä tässä että kuoleman jälkeisessä maailmassa.

On totta, että kaikki tässä elämässä on väliaikaista ja epävarmuuden täyttämää, mutta on surullista, että joku kieltää tämän tosiasian ja jatkaa nautinnon etsimistä ja halujensa tyydyttämistä.

5. On luonnollista, että tässä kärsimyksen maailmassa ihmiset ajattelevat ja toimivat itsekkäästi ja sen vuoksi yhtä luonnollista, että sitä seuraa kärsimys ja onnettomuus.

Ihmiset suosivat itseään ja laiminlyövät toisiaan. Ihmiset antavat omien halujensa muuttua ahneudeksi ja hekumaksi ja kaikenlaiseksi pahan teoksi. Tämän vuoksi heidän on kärsittävä ikuisesti.

Ylellisyyden aika ei kestä kauan vaan se kuluu hyvin nopeasti; mistään tässä maailmassa ei voida nauttia ikuisesti.

6. Siksi ihmisten tulisi nuorina ja terveinä ollessaan hylätä ahneus ja sitoutuneisuus maailman asioihin ja heidän tulisi tosissaan etsiä todellista Valaistusta, sillä

Ihmisten epäpuhtaudet

Valaistuksen ulkopuolella ei ole kestäväää turvaa eikä onnea.

Useimmat ihmiset eivät kuitenkaan usko syyn ja seurauksen lakiin tai kieltävät sen olemassaolon. He jatkavat ahneita ja itsekkäitä tapojaan muistamatta, että hyvä teko tuo onnea ja paha onnettomuutta. Eivätkä he todella usko, että ihmisen teot tässä maailmassa määräävät seuraavan elämän ja syntien rangaistukset ja palkkiot.

He surevat ja itkevät kärsimystään ymmärtämättä täysin sitä, mikä merkitys heidän nykyisillä teoillaan on seuraavaan elämään ja sitä, mikä suhde heidän kärsimyksellään on aikaisempien elämien tekoihin. He ajattelevat vain nykyistä halua ja nykyistä kärsimystä.

Ei mikään tässä maailmassa ole pysyvää: kaikki on muuttuvaa, hetkittäistä ja ennalta aavistamatonta. Ihmiset ovat kuitenkin tietämättömiä ja itsekkäitä ja ajattelevat vain tämän hetken haluja ja kärsimyksiä. He eivät kuuntele hyviä neuvoja eivätkä yritäkään ymmärtää niitä. He antautuvat vain nykyisille mielenkiinnoilleen, varakkuudelle ja hekumalle.

7. Ammoisista ajoista lähtien lukematon määrä ihmisiä on syntynyt tähän harhan ja kärsimyksen maailmaan ja tulee yhä syntymään. On kuitenkin onni, että maailmassa

Ihmisten epäpuhtaudet

on Buddhan opetukset ja ihmiset voivat niihin uskoen pelastua.

Sen tähden ihmisten tulisi ajatella syvällisesti, pitää mielensä puhtaana, ruumiinsa terveenä, pidättäytyä ahneudesta ja pahuudesta ja etsiä hyvyttä.

Onneksi meille maailmassa on Buddhan opetukset. Meidän tulee etsiä uskoa niihin ja toivoa, että voimme syntyä Buddhan Puhtaassa Maassa. Tuntien Buddhan opetukset meidän ei tule seurata muiden mukana ahneuteen ja syntiin eikä meidän tule pitää Buddhan opetuksia omana tietonamme vaan meidän tulee noudattaa niitä ja levittää niitä muille.

VIIDES LUKU

BUDDHAN TUOMA HUOJENNUS

I

AMIDA BUDDHAN LUPAUKSET

1. Kuten on jo selostettu, ihmiset antautuvat aina maallisille haluilleen tehden syntiä synnin jälkeen ja kantaen sietämättömien tekojensa taakkaa pystymättä oman viisautensa tai oman voimansa avulla irrottautumaan näistä ahneuden ja nautintojen tavoista. Jos he eivät pysty voittamaan ja poistamaan maallisia intohimoja, kuinka he saattavat odottaa ymmärtävänsä todellista Buddha-luonnettaan?

Buddha, joka läpikotaisin tuntee ihmisluonnon, tunsi suurta sääliä ihmisiä kohtaan ja hän teki lupauksen tehdä kaiken mahdollisen, aiheuttaen suuria vaikeuksia jopa itselleen, jotta ihmiset pelastuisivat peloistaan ja kärsimyksistään. Tehostaakseen tätä apuaan hän ilmestyi Boddhisattvana ammoisessa menneisyydessä ja teki seuraavat kymmenen lupausta:

(a) Vaikka saavutan Valaistuksen, ei se ole täydellinen ennen kuin jokainen maassani on varmasti tuleva Buddhaksi ja saavuttava Valaistuksen.

(b) Vaikka saavutan Valaistuksen, ei se ole täydellinen ennen kuin valoni yltää yli koko maailman.

(c) Vaikka saavutan Valaistuksen, ei se ole täydellinen ennen kuin elämäni kestää iäisyyksiä pelastaen lukemattomat ihmiset.

(d) Vaikka saavutan Valaistuksen, ei se ole täydellinen ennen kuin kaikki Buddhat kymmenessä ilmansuunnassa yhdistyvät ylistäen nimeäni.

(e) Vaikka saavutan Valaistuksen, ei se ole täydellinen ennen kuin ihmiset vilpittömästi pyrkivät siihen, että he syntyvät jälleen maassani toistaen nimeäni vilpittömästi kymmenen kertaa ja todella onnistuvat tässä jälleensyntymisessä.

(f) Vaikka saavutan Valaistuksen, ei se ole täydellinen ennen kuin ihmiset kaikkialla päättävät saavuttaa Valaistuksen, harjoittaa hyveitä, vilpittömästi toivovat jälleensyntymistä maassani. Silloin ilmestyn heidän kuolemansa hetkellä suuren Bodhisattvojen joukon kanssa toivottamaan heidät tervetulleiksi Puhtaaseen Maahani.

(g) Vaikka saavutan Valaistuksen, ei se ole täydellinen ennen kuin ihmiset kaikkialla kuullen nimeni ajattelevat maatani ja haluavat syntyä uudelleen siellä ja siinä tarkoituksessa vilpittömästi kylvävät hyveiden siemeniä ja

Buddhan tuoma huojennus

pystyvät siksi saavuttamaan kaiken halunsa mukaisesti.

(h) Vaikka saavutan Valaistuksen, ei se ole täydellinen ennen kuin kaikista niistä, jotka syntyvät Puhtaassa Maassa varmasti tulee Buddhia, niin että he voivat johtaa monia muita Valaistukseen ja suuren säälin harjoittamiseen.

(i) Vaikka saavutan Valaistuksen, ei se ole täydellinen ennen kuin kaikkiin maailman ihmisiin vaikuttaa rakastavan säälin henkeni, joka puhdistaa mielen ja ruumiin ja nostaa ihmisen maailman asioiden yläpuolelle.

(j) Vaikka saavutan Valaistuksen, ei se ole täydellinen ennen kuin ihmiset kaikkialla kuullen nimeni oppivat oikean ajatustavan elämästä ja kuolemasta ja saavuttavat sen täydellisen viisauden, joka pitää heidän mielensä puhtaana ja rauhallisena keskellä maailman ahneutta ja kärsimystä.

“Teen nämä lupaukset. Olkoon niin, että en saavuta Valaistusta ennen kuin olen täyttänyt ne. Tulkoon minusta rajattoman valon lähde, joka säteilee viisauteni ja hyveitteni aarteita valaisten kaikki maat ja vapauttaen kaikki kärsivät ihmiset.”

2. Kartuttaen hyveitä monen iäisyyden ajan hänestä tuli Amida eli loputtoman valon ja rajattoman elämän

Buddha ja hän rakensi Puhtauden Buddha-Maan, jossa hän nyt elää rauhassa valaisten kaikkia ihmisiä.

Tämä Puhdas Maa, jossa ei ole kärsimystä, on todella rauhallisuuden ja onnen maa. Vaatteet, ruoka ja kaikki kauniit esineet ilmestyvät, kun maan asukkaat toivovat. Lempeän tuulen puhaltaessa jalokiviä täynnä olevissa puissa pyhien opetusten musiikki täyttää ilman ja puhdistaa sitä kuuntelevien ihmisten mielen.

Tässä Puhtaassa Maassa on paljon tuoksuvia lootuskukkia, jokaisessa kukassa on kallisarvoisia terälehtiä ja jokainen niistä loistaa sanoin kuvaamattoman kauniisti. Näiden kukkien säteily valaisee Viisauden polkua ja ne, jotka kuuntelevat pyhien opetusten musiikkia johdetaan täydelliseen rauhaan.

3. Nyt kaikki kymmenen suunnan Buddhat ylistävät tämän loputtoman valon ja rajattoman elämän Buddhan hyveitä.

Kuka tahansa, joka kuulee tämän Buddhan nimen ylistää sitä ja ottaa sen vastaan riemuiten. Hänen mielensä yhtyy Buddhan mieleen ja hän syntyy Buddhan ihmeellisessä Puhtauden Maassa.

Buddhan tuoma huojennus

Ne, jotka syntyvät siinä Puhtauden Maassa, jakavat Buddhan rajattoman elämän, heidän sydämensä täyttyy säälistä kärsiviä kohtaan ja he julistavat Buddhan pelastusmenetelmiä.

Näiden lupauksen hengessä he hylkäävät kaikki maalliset sitoutuneisuutensa ja ymmärtävät tämän maailman väliaikaisuuden. He omistavat koko elämänsä vapauttamiseen; he yhdistävät oman elämänsä muiden elämään jakaen heidän harhansa ja kärsimyksensä, mutta samalla ymmärtäen vapautensa tämän maallisen elämän rajoista ja sitoumuksista.

He tietävät maallisen elämän esteet ja vaikeudet, mutta he tietävät myös Buddhan säälin rajattomat mahdollisuudet. He ovat vapaita tulemaan tai menemään, he ovat vapaita menemään tai pysähtymään kuten haluavat, mutta he valitsevat yhdessäolon niiden kanssa, joita Buddha säälii.

Jos joku kuulee tämän Amida Buddhan nimen ja rohkaistuu lausumaan sitä nimeä täydellisessä uskossa, hän osallistuu Buddhan sääliin. Siis kaikkien ihmisten tulisi kuunnella Buddhan opetuksia ja noudattaa niitä vaikka ne näyttäisivätkin johdattavan hänet jälleen niiden liekkien läpi, jotka saartavat tätä elämän ja kuoleman maailmaa.

Jos ihmiset todella haluavat saavuttaa Valaistuksen, heidän täytyy luottaa tämän Buddhan voimaan. Tavallisen ihmisen on mahdotonta ymmärtää Buddha-luontoon ilman tämän Buddhan apua.

4. Amida Buddha ei ole kaukana kenestäkään. Hänen Puhtauden Maansa on sanottu olevan kaukana, mutta se on myös niiden mielessä, jotka rehellisesti haluavat olla hänen kanssaan.

Kun jotkut kuvittelevat mielessään Amida Buddhan kuvan, joka loistaa kultaisessa loistossaan, se jakautuu kahdeksaankymmeneen tuhanteen kuvaan tai piirteeseen, jokaisesta kuvasta tai piirteestä säteilee kahdeksaankymmentäneljä tuhatta valonsädettä ja nämä valonsäteet, jotka valaisevat maailmaa, eivät jätä pimeyteen yhtäkään ihmistä, joka lausuu Buddhan nimen. Näin Buddha auttaa ihmisiä käyttämään tarjoamaansa pelastusta.

Katsoen Buddhan hahmoa pystyy ymmärtämään Buddhan mieltä. Buddhan sääli on suurta ja se pitää sisällään kaikki, jopa ne, jotka ovat tietämättömiä hänen säälistään tai ovat sen unohtaneet, ja sitäkin enemmän ne, jotka uskovat häneen.

Niille, joilla on uskoa, hän tarjoaa mahdollisuuden tulla yhdeksi hänen kanssaan. Koska tämä Amida on

Buddhan tuoma huojennus

yhtenäisyyden kaiken sisällä pitävä ruumis, Buddha astuu kaikkien mieleen, jotka ajattelevat häntä.

Se tarkoittaa, että kun joku ajattelee Buddhaa, on hänellä Buddhan mieli ja sen koko puhdas, onnellinen ja rauhallinen täydellisyys. Toisin sanoen hänen mieltensä on Buddhan mieli.

Siksi jokaisen, jolla on puhdas ja vilpitön usko, tulee pitää omaa mieltään Buddhan mielenä.

5. Buddhalla on monta muutoksen ja jälleensyntymisen muotoa ja hän voi ilmestyä monin tavoin riippuen kunkin ihmisen kyvyistä.

Hän ilmestyy valtavassa koossa peittäen koko taivaan ja levittäytyy rajattomaan avaruuteen. Hän ilmestyy myös luonnossa äärettömän pienenä, joskus jossain muodossa, joskus energiana, joskus mielen aspektina, joskus henkilönä.

Mutta tavalla tai toisella hän varmasti ilmestyy niille, jotka lausuvat Buddhan nimeä uskossa. Heille Buddha ilmestyy aina kahden Boddhisattvan – Avalokitesvara, säälin Boddhisattva ja Mahasthamaprapta, viisauden Boddhisattva – saattamana. Hänen ilmestymisensä

täyttävät maailman ja ne ovat kaikkien nähtävissä, mutta vain ne, joilla on usko, huomaavat ne.

Ne, jotka pystyvät näkemään hänen väliaikaiset ilmestymisensä, saavuttavat pysyvän tyydytyksen ja onnen. Lisäksi ne, jotka pystyvät näkemään todellisen Buddhan, ymmärtävät ilon ja rauhan rajattoman onnen.

6. Koska Amida Buddhan mieli kaikkine rajattomine rakkauden ja viisauden mahdollisuuksineen on itse sääli, Buddha voi pelastaa jokaisen.

Kaikkein ilkeimmät ihmiset – ne, jotka suorittavat uskomattomia rikoksia, joiden mieli on täynnä ahneutta, vihaa ja sokeutta, jotka valehtelevat, juoruilevat, loukkaavat ja pettävät, jotka tappavat, varastavat ja käyttäytyvät irستاasti, jotka ovat lähellä loppuaan tehtyään paha vuosikaudet – kohtaavat pitkän rangaistuksen.

Hyvä ystävä tulee heidän luokseen ja vetoaa heihin heidän viimeisellä hetkellään sanoen: “Kohtaatte nyt kuoleman; ette voi hävittää pahuuden elämäänne, mutta voitte pelastua Buddhan loputtoman valon ja säälin ansiosta lausuen hänen nimeään.”

Jos nämä pahat ihmiset lausuvat Amida Buddhan pyhää nimeä hartaasti, kaikki synnit, jotka olisivat

Buddhan tuoma huojennus

johtaneet heidät pahaan maailmaan, pyyhitään pois.

Jos pelkkä pyhän nimen lausuminen voi aiheuttaa tämän, kuinka paljon enemmän olisi mahdollista, jos ihmiset pystyisivät keskittämään mielensä tähän Buddhaan!

Amida Buddha ja Säälin ja Viisauden Boddhisattvat ottavat vastaan ne, jotka loppunsa kohdatessaan pystyvät lausumaan pyhän nimen ja he johtavat heidät Buddhan maahan, jossa he syntyvät kaikessa valkoisen lootuksen puhtaudessa.

Siksi kaikkien tulee pitää mielessä sanat "Namu-Amida-Butsu" eli koko sydämen luottamus loputtoman valon ja rajattoman elämän Buddhaan.

II

AMIDA BUDDHAN PUHTAUDEN MAA

1. Loputtoman valon ja rajattoman elämän Buddha elää ikuisesti ja säteilee totuuttaan. Hänen Puhtauden Maassaan ei ole kärsimystä eikä pimeyttä ja jokainen tunti vietetään iloiten; siksi sitä kutsutaan Autuuden maaksi.

Keskellä tätä maata on puhdasvetinen järvi, jonka aallot lyövät pehmeästi kultahiekkaisiin rantoihin. Siellä täällä on valtavia lootuskukkia, yhtä suuria kuin

sotavaunujen pyörät. Lootukset ovat monen värisiä ja säteilevät monia valoja: siniset sinistä, keltaiset keltaista, punaiset punaista, valkoiset valkoista ja niiden tuoksu täyttää ilman.

Eri paikoissa järven rannalla on paviljonkeja, jotka on koristettu kullalla ja hopealla, lasuurikivillä ja kristallilla, ja joista marmoriporaat vievät alas veden ääreen. Paikoin on veden yläpuolella kaiteita, jotka on verhottu ja koristeltu kallein kivin. Siellä täällä on lehtikujia, joiden varsilla kasvaa tuoksuvia puita ja kukkivia pensaita.

Maa loistaa kauneutta ja ilmassa väreilee taivaallinen rauha. Kuusi kertaa päivin ja öin hienovivahteisia terälehtiä putoaa taivaasta ja ihmiset keräävät ne kantaen ne astioissa kaikkiin muihin Buddha-maihin ja tarjoavat niitä lukemattomille Buddhille.

2. Tässä ihmeellisessä maassa on paljon lintuja. Siellä on lumivalkoisia haikaroita ja joutsenia, kirjavia riikinkukkoja ja paratiisin trooppisia lintuja ja pikkulintuparvia, jotka visertelevät lempeästi. Buddhan Puhtauden Maassa linnut laulavat Buddhan opetuksia ja ylistävät hänen hyveitään.

Kuka tahansa, joka kuulee tätä musiikkia, kunteelee

Buddhan tuoma huojennus

Buddhan ääntä ja herää uuteen uskoon, iloon ja rauhaan yhdessä kaikkialla olevien seuraajien kanssa.

Lempeät länsituulet puhaltavat Puhtauden Maan puissa ja heiluttavat paviljonkien tuoksuvia verhoja levittäen musiikin säveliä.

Ihmiset, jotka kuulevat tämän musiikin heikkoja kaikuja, ajattelevat Buddhaa, Dharmaa (oppia) ja Samghaa (veljeyttä). Kaikki nämä ovat Puhtauden Maan heijastumia.

3. Miksi Buddhaa tässä maassa kutsutaan Amidaksi, joka tarkoittaa loputtoman valon ja rajattoman elämän Buddhaa? Koska hänen totuutensa kirkkaus säteilee esteettömästi Buddha-maitten uloimmille ja sisimmille rajoille, koska hänen elävän säälinsä voimakkuus ei koskaan kulu lukemattomien elämien ja iäisyyksien aikana.

Koska niiden lukumäärä, jotka ovat syntyneet hänen Puhtauden Maassaan ja jotka ovat saavuttaneet Valaistuksen on lukematon eivätkä he koskaan palaa harhan ja kuoleman maailmaan.

Koska niiden lukumäärä, jotka heräävät tähän uuteen elämään hänen Valonsa avulla on myös lukematon.

Buddhan tuoma huojenus

Siis jos kaikki ihmiset keskittävät mielensä hänen nimeensä ja kuoleman lähestyessä edes yhden tai seitsemänkin päivän ajan lausuvat Amida Buddhan nimeä täydellisesti uskoen ja häiriintymättömin mielin, he syntyvät Buddhan Puhtauden Maassa. Amida Buddha ja monet muut pyhimykset johtavat heitä ilmestyen tällä viimeisellä hetkellä.

Jos joku kuulee Amida Buddhan nimen, herää uskoon opetusten avulla, hän pystyy saavuttamaan voittamattoman, täydellisen Valaistuksen.

